

דלהון לעלמא דאתמי. ואגיזים לרשייעיא לרשעים להפרע מיהם לעזולם הבא בגין. לשחת כל בשר - כמו שעה מרנו, שעזה המשחית של העולם, ועל זה כתוב (שם יט) ולא יתן המשחית לבא אל בתקיכם לנגן. וזה הוא לשחת כל בשר, מצד של קץ כל בשר בא לפני. דהא כיון דמתא זמנא דאוריך לוין קדרשא בריך הוא (ר"א לג' ואוריך לוין עד דאשלים נח) לשש מאות שנה כדי לשחת כל בשר. אמר, לך למונרו משמו של רבינו יצחק (ס"א ברבי יוסף מהוזאי), שאמר לנו, (ס"א זה אמרתי לכם). פתח ואמר, (ישעה לה) אמרתי לא אראה יהה באארץ המימים לא אביט אדים עוד עם יושבי חיל. אמרתי לא אראה יהה, כמה אטומים הם בני אדם שלא יודעים ולא משגיחים בדברי התורה, אלא מסתכלים בדברי העולם ונשכח מהם רוח חכמה.

שבשארם מסלק מהאי עלמא ויהיב מהז ונומן חשבון לרובנו מכל מה שעשה בעולם הזה ועוד שהוא קים רוח וגוף כאחד, ורואה מה שרוואה, עד שהולך לאוטו עולם ופוגש באדם הראשון ישב בשער גן עדן לראות כל אותם ששמרו את מציאותם ובפומם ושם בהם. ובמה צידקים סביר אדים. אלו שנגנוו מדרך הגיהנם וסתו בדרך גן עדן. ואלין אקרזון ישב כי חיל. ולא כתוב ישב כי חיל, כי אין כמו חיל שהורת ומינחה ולא יודעת למי מנינה, אלא ישב כי חיל, כמו שנאמר (שם ט) חילו לכם מן הארץ וגוי, (אלא ישב חיל) שנמנעו דגיהנם. ואתקיפו בהו לאעלא להו בגנטא דעדן.

לאתפער מנוייה לעלמא דאתמי בגין. לשחת כל בשר. כמה דאoki מנא דדא הוא מחייב דעלמא. ועל דא כתיב, (שם יט) ולא יתן המשחית לבא אל בתקיכם לנגן. ודא הוא לשחת כל בשר מסטרא דקץ כל בשר בא לפני. דהא כיון דמתא זמנא דאוריך לוין קדרשא בריך הוא (ר"א לג' ואוריך לוין עד דאשלים נח) לשש מאות שנה כדי לשחת כל בשר. אמר חכמי אוליפנא ממשניה הרבנן יצחק (ס"א ברבי יוסף מהוזאי) דאמר לנו (ס"א חאי דאמר לבעז). פתח ואמר, (ישעה לה) אמרתי לא אראה יהה יה בארץ המימים לא אביט אדם עוד עם יושבי חיל. אמרתי לא אראה יהה, כמה אטימים אפונ בני נושא דלא ידעין ולא משגיחין במלי דאוריך תא, אלא מסתכלי במלי דעלמא וatanasi מנוייה רוחא דחכמתא.

רכד בר נש אסתלק מהאי עלמא ויהיב חושבنا למאירה מכל מה דעבד בהאי עלמא בעוד דאייה קאים רוחא וגוף א כחידא וחמי מה דחמי, עד דאזיל לההוא עלמא ופגע ליה לאדם הראשון יתריב לתרעא דגנטא דעדן למחמי כל אנון דנטרו פקודי דמאריהון וחדי בהו.

ובמה צדיקיא סחרנית דאדם. אפונ דאתמןע מאראחא דגיהנם וסטו לגביהם אראחא דגן עדן. ואלין אקרזון ישב כי חיל. ולא כתיב ישב כי חיל. בדין דלא הו כמו חולדה דגררא ומנחא ולא ידעא למאן שבקאה. אלא ישב כי חיל. כמה דאת אמר, (ישעה ב) חילו לכם מן הארץ וגוי, (אלא ישב חיל) דאתמןע לוין מאראחא דגיהנם. ואתקיפו בהו לאעלא להו בגנטא דעדן.